

А. ХИДАШЪ

УТРО

Утро, утро,
показа се слънцето,
вървѣхъ азъ

по улицата
щастливъ и веселъ,
искрѣха очитѣ ми,

таеше мекиятъ снѣгъ...

Какъ

хубаво е,

когато е влюбенъ

човѣкъ.

Струеше се

въздухътъ

подъ слънцето пролѣтно,
вървѣше си ти

по улицата

щастлива и весела,
искрѣха очитѣ ти,

таеше мекиятъ снѣгъ...

Какъ

хубаво е,

когато е влюбенъ

човѣкъ.